TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VÄLIMÄKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ennen ja nyt valveutuneet työläiset

Silloin kun sosialismi sai paikkansa työläisten kesken, niin se teki kannattajansa tiedonhaluiseksi. Senaikuiset valveutuneet tutkivat "elämän syntyjä syviä", kuten he tapasivat sanoa sitä tiedonjanon tyydyttämistä mitä harrastivat. He tutkivat uskontoa, luontoa, ihmisten sielunelämää, sukupuoliasiaa ja yhteiskuntaoloja, sanalla sanoen koko näkyväistä maailmaa. He kysyivät itseltään ja tovereiltaan kaikkialla, metsissä, niityillä, pelloilla, kylissä ja kaupungeissa: miksi mikin ilmiö on olemassa. He tutkivat ihmiskunnan historiaa sosialismin valossa, ajatellen: on tunnettava ihmiskunnan menneisyys ennenkuin ollaan kykeneviä ymmärtämään nykyisyyttä ja nykyisyyden ymmärtäminen on taas välttämätöntä, jos mieli kyetä kumoamaan kapitalistinen yhteiskunta ja tilalle asettamaan sosialistinen. Ja mitkä vaikeudet noiden kovan työn tekijäin edessä oli. Ei ollut juuri nimeksikään uudenaikaista kirjallisuutta; tiedot olivat hankittavat sieltä ja täältä monista eri lähteistä, tämä kysyi paljon aikaa ja työtä. Toista on nyt. Nykyään on valveutuneiden käytettävänä hyvinlaaditut oppikirjat, jos vain opplaat käyttävät niitä hyväkseen, on laajoja tutkimuksia kapitalistisen yhteiskunnan nurinkurisuudesta ja työläisten orjuudesta, sekä niistä näkökannoista, millä keinoilla työläiset saavuttavat vapautensa. Entäs sanomalehdet. Silloin oli joku vapaamielinen porvarillinen lehtiriepu jossa oli bisneksen takia joku kirjotus sosialismiin vivahtavaa, toisena päivänä saman kirjotuksen tilalla puhdasta porvarillista pötyä. Nyt on hyvin toimitetut päivälehdet, joista valveutuneet saavat joka päivä tiedon maailman tapahtumista sosialismin valossa. Nykyään työläinen joka haluaa hankkia itselleen tietoa, voi vuodessa saada yhtä suuren tietomäärän kuin sosialismin alkuaikoina kahdessa, niin paljon ovat parantuneet tiedonvälineet.

Mutta käyttävätkö nykyiset valveutuneet noita arvokkaita tiedonvälineitä hyväkseen? Mitä joutavia! Pallonpeluussa ja kaikessa muussa joutavassa he kuluttavat aikansa, vaan ei kirjojen ääressä, eikä muussa tutkimisessa. Uudet nousukkaat, i. w. w.-läiset ja kommunistit ovat suurimmalta osalta tiedossa nollan arvoisia. Heille riittää kun vain hihkasevat olevansa vallankumouksellisia. Eivät he tutki luontoa, ei ihmisten sielunelämää, sukupuoliasiasta kyllä puhutaan liikaakin, vaan se on rivossa tarkotuksessa, historiallisia tietoja he halveksivat, sosialismi heidän mielestään on vanhentunut, jonka voi huolet ta heittää summamutikassa muinaismuistojen museoon. Edellisille riittää isoääninen puhe sellaisesta suuresta uniosta jota ei ole olemassa missään. Jälkimäisten ei tarvitse muuta tietää tämän maailman menosta kuin köyhälistön diktatuurista, ne ovat niitä pyhiä puita ja taikavälineitä, jotka ovat arvostelun yläpuolella. Onneton on se ihminen joka niihin kajoaa, niiden edessä on järki pantava vangiksi. Joka niitä arvostelee on "keltanen kelju", toisessa tapauksessa vanhoillinen joka ei ymmärrä uudenaikaista työväenliikettä. Useimmassa tapauksessa on siten, että nämä äsken heränneet eivät tunne uutta eikä vanhaa. Kurjat olot ja nykyiset valtavat maailman tapahtumat ovat heidät saaneet hereille siitä sikeästä unesta missä he vielä eilen olivat. Tuo valveutuminen saattaa heidät luulemaan ettei kukaan muu kuin he ymmärrä asioita oikein. Vaikka saman heräämisprosessin läpi ovat sosialistitkin käyneet, mutta ovat kehityksessä menneet eteenpäin juuri sen vuoksi, että ovat tiedonhaluista väkeä, ja nyt katselevat avarammin yhteiskuntakysymyksen ratkaisua kuin vastavalveutuneet ja henkiseen työhön laiskat proletaarin edustajat. Sosialistit tutkivat perusteellisesti työväenluokan vapautuskysymystä harkiten, mikä on mahdollista ja epäkäytännöllistä ja näiden tarkkojen tutkimusten valossa sanovat, mitä itsekussakin tilanteessa työläisten on tehtävä. Tämä se on sitä "vanhoillisuutta", mikä sosialisteilla on.

Minä eikä monikaan sosialisti kiellä ison union merkitystä työväenliikkeessä, päinvastoin pidetään se yhtenä välttämättömänä haarana työläisten suuressa luokkataistelussa. Myönnetään, että se voi jossakin tilanteessa tulla päätekijäksi, tahdotaan vain evätä se ajatus, ettei muka työläiset muuta tarvitsekaan kuin yhden union. Samaa sosialistit sanovat köyhälistön diktatuurista: Kapitalistien kehitys ajaa lopulta siihen pisteeseen, että sitäkin työläiset käyttävät päämääränsä saavuttamiseksi. Siis ei puhettakaan etteikö noita aseita hyväksyttäisi silloin kun tilanne myöten antaa niiden käyttämiseen.

Mitä olisi nyt i. w. w.läisten ja kommunistien tehtävä? He eivät pärjää sosialisteille tiedonaseiden mittelyssä, joka muuten niiden turskeille ja itsestään pitäville henkilöille on alentavaa. On ryhdyttävä kovaan työhön, hankittava tietoja kirjoista ja jokapäiväisestä elämästä. Kuten edellä olen viitannut, kirjalliset apulähteet ovat hyvät. Ja sen lisäksi kokonainen sarja viimeaikaisia maailman tapahtumia, joissa on paljon tutkimisen aihetta, enempi kuin meidän ahdas talonpoikainen järki jaksaa sulattaa. Esimerkiksi uuden suunnan miehet voisivat tutkia perusteellisesti: miksikä Venäjän köyhälistön vallankumous onnistui? Ja miksikä Suomen ja Unkarin epäonnistuivat vaikka käyttivät jokseenkin samoja menettelytapoja? Miksi Saksan työväestöstä suurin osa antoi kriitillisessä tilanteessa voimansa porvareiden käytettäväksi? Miksi Englannin ja Amerikan työväenliikkeellä on paljon yhtäläisyyttä? Miksi kummassakin maassa työläisten näyttää olevan vaikea saada sitä luokkataistelun kirkkautta kuin muissa maissa vaikka onkin kapitalistinen kehitys pitemmällä kuin muualla? Jos ei tähänastiset opit noihin kysymyksiin anna selvää vastausta, niin siinä olisi sosialismiin kyllästyneille kyllin laaja maaperä tutkimiselle. Niin ettei uudenaikaisten pitäisi joutavassa aikaansa kuluttaa, vaikka sosialismin ovatkin hyläneet vanhoillisena tutkimatta mitä se sisältää. Me vanhoilliset tarkistamme entisiä oppejamme, uusien tutkimisen tuloksia odotellessa.

Tähän saakka olen juttua jauhanut niinkuin sosialistista tietoisuutta olisi harrastettava itsensä tiedon vuoksi. Niin ei asia ole. Kuta korkeammalle yhteiskunta kehittyy sitä enempi se vaatii jäseniltään tietoisuutta. Villi-ihminen ja raakalainen monessa suhteessa tuhoutuu luonnonvaurioiden edessä kun ei tunne luononlakeja, että pystyisi niitä hallitsemaan. Sivistynyt sikäli kun tuntee luontoa, käyttää sen voimia hyväkseen. Menestykselliset liikemiehet tuntevat yhteiskunnallisia lakeja ja käyttävät niitä omaksi hyväkseen. Se liikemies joka ei tunne taloudellisia tekijöitä tuhoutuu. Nykyään maanviljelijän täytyy olla tietoinen, mitä hänen maansa parhaiten tuottaa, hänen myös pitää ottaa vaarin markkinasuhteet, jos mieli menestyksellisesti harjottaa maantuotantoa.

Kokemus osottaa ettei työläiset saa alkeellisimpiakaan oikeuksia elleivät ole tietoisia asiastaan. Ja kun on kysymyksenä työväenluokan kohottaminen koko yhteiskuntaa hallitsevaksi mahdiksi, niin silloin työläisten on kyettävä omaamaan koko tiedollinen maailma. Siis työläisille tieto ei ole ainoastaan jokapäiväinen leipä, vaan samalla koko ihmiskunnan kulttuurikysymys.

Tämän sosialistit ovat oivaltaneet aikoja sitten ja siksi he panevat suuren painon työväen luokkavalistukselle. Jos muuta sosialismissa ei ole kelvollista uuden suunnan miehille, niin ainakin tämä katsantokanta pitäisi olla.

Savon jääkäri.

Johtopäätökset kokemuksistani

Kirj. prof. V. T. Goode.

Minua on ankarasti arvosteltu siitä, että ehdoin tahdoin ryhdyin tekemisiin bolshevikijohtajien kanssa voidakseni tehdä heistä havaintoja. Mutta joka tahtoo oppia ymmärtämään bolshevikien tekoja ja päämääriä sekä bolshevismin tulevaisuusmahdollisuuksia, hän kadottaa kaikki johtolangat käsistään, ellei hän etupäässä koeta saada selkoa siitä, mitä miehiä ovat johtajat. Sillä kansanliikkeissä, varsinkin Venäjällä, johtajat ne oavt, jotka jotain merkitsevät. Bolshevikijohtajat ovat idealisteja, aatteiden miehiä. Melkeinpä yli-inhimillisellä tavalla he ovat työskennelleet aatteittensa toteuttamiseksi. Omituista kohtalon ivaa on siinä tosiasiassa, että marxilaisuuden, mikä lännessä on huonossa huudossa, he ovat panneet perustukseksi sille valtiolle, jota he ovat koettaneet muodostaa. Melkein voi sanoa, että Marx on heidän jumalansa. Rintakuvia ja tauluja hänestä näkee joka paikassa. Nuo miehet, bolshevikijohtajat, ovat rehellisiä. Mutta koska rehellisyys voi olla yhtähyvin rikoksentekijän kuin pyhimyksen ominaisuus on tähän ainakin senverran lisättävä, että lännessä on pidetty turhaa hälyä heidän itsekkyydestään, mässäyksistään ja kunnianhimostaan. Ne kaikki ovat juoruja, joilla ei ole mitään pohjaa. Todellisuudessa he ovat miehiä, joiden elämä ja tavat ovat niin yksinkertaisia, ja jotka ovat niin uskomattoman työkykyisiä, että juorut heistä tuntuvat suuresti hävettäviltä.

Bolshevikien johtajat ovat pystyviä miehiä ja hyviä hallinnollisia kykyjä. Mutta he ovat myös aatteiden ajajia ja sellaisina he kylmän järjen silmällä katselevat Venäjän kohtaloa kuten aatteellista kokeilua. Vallassaolonsa aikana he ovat luoneet ensimäisen vallankumouksen sekasortoon mallikelpoisen järjestyksen. On vain pelkkä tosiasia kun sanon, etten missään nähnyt muuta kuin järjestelmällisyyttä. He ovat siinä määrin parantaneet työmiesten asemaa korottamalla palkkoja, lyhentämällä työaikaa, luomalla tilaisuuksia vapaa-aikojen hyödylliseen käyttöön y. m., ettei vastaavaisuutta sille löydy missään. Maanviljelykseen nähden heillä on todellisuuteen pohjaava ohjelma. Jos ottaa selkoa heidän periaatteistaan, niin huomaa, että he toimivat ripeästi ja menestyksellisesti. He ovat tosin pakkoluovuttaneet maata, mutta he ovat jakaneet sen sellaisille, jotka sekä tahtovat että voivat sitä viljellä. Ja jakaminen ei ole tapahtunut summamutikassa, vaan sellaisella ehta bolshevistisella tarkkuudella ja järjestelmällä, mikä on välttämätöntä niin suunnatonta suunnitelmaa toteuttaessa. He ovat kovin kourin käyneet käsiksi virkamiesten väärinkäytöksiin ja tehneet niistä lopun ja mikäli sellaista vielä tavataan, rangaistaan se ankarasti. Monta kaupunkilaiselämän turmiollista seurausta he ovat joko tyyten hävittäneet tai saaneet häviämistilaan. Moskovassa ja muissa kaupungeissa sekä sillä puolen maata, jossa minä liikuin, he ovat ylläpitäneet järjestystä ja turvallisuutta ja vaikka se menettelytapa, jonka he ottivat käytäntöön lopettaakseen Moskovassa huligaanielämän ja häikäilemättömän ryöväilyn oli äärimmäisen tehokas, ovat he joka tapauksessa onnistuneet.

Opetuksen alalla he ovat toimineet avarakatseisesti ja päässeet hyviin tulokseen. Heidän toimenpiteensä yleisen terveydenhoidon parantamiseksi, äitiyden suojaamiseksi, ja varsinkin lasten hoivaamiseksi ovat kauaskantavia ja niissä toteutuu valtion täydellinen vastuunalaisuus näissä kysymyksissä. Tuskallisen elintarvehädän vallitessa he ovat vaikkakin epätäydellisesti kuljettaneet ruokatarpeita suuren Venäjän jokaiseen osaan huolimatta melkein uskomattomista vaikeuksista liikenteen alalla ja joita vaikeuksia vielä välttämättömät sotilaalliset ja muut tarpeet lisäsivät. Ja vaikka he ovatkin pitäneet suurinta huolta armeijastaan ja sotatarvetehtaiden työläisistä, niin samoinhan kaikki maailmansotaan osaaottaneet kansat ovat tehneet. Mitä niihin pieniin kansoihin tulee, jotka ovat irtautuneet vanhasta Venäjän valtakunnasta, niin ovat bolshevikit ainoat Venäjällä taistelevista ryhmistä, jotka ovat aivan epäämättömästi julistaneet tunnustavansa näiden kansojen riippumattomuuden. Ja tämä perustuu heidän omiin varsinaisiin periaatteisiinsa. Näin paljon on sanottava bolshevikien tunnustukseksi.

Voimakeinot.

Toiselta puolen muodostavat bolshevikit Venäjän väestön vähemmistön vaikkakin paljon suurilukuisemman, kuin mitä tavallisesti luullaan. Vähemmistönä he ovat säälimättömästi käyttäneet voimakeinoja vastustajiaan, varsinkin omistavien luokkien jäseniä kohtaan. Tässä he ovat olleet uskollisia Marxin oppilaita. Heidän kätensä on levännyt raskaana niiden yläluokan jäsenten yli, jotka jäivät Venäjälle ja joko sitten näennäisesti kannattivat marxilaista hallitusta tai eivät sitä tehneet.

En usko, että bolshevikit puolueenakaan ovat vapaat murhista, niitä on tapahtunut. Molempien vallankumouksellisten tuomioistuinten toiminta meni aikoinaan liiallisuuksiin ja väärinkäyttöjen mahdollisuus siinä suhteessa on vielä edelleenkin olemassa. Joidenkin verenhimoisten johtomiesten, sellaisia on löytynyt, toimintaa on varsinkin aikaisemmin ollut vaikeata valvoa. Mutta erittäinkin myöhemmällä bolshevikkien valtakaudella on näiden tuomioistuimien toiminta tullut ankaramman ja määrätymmän järjestelyn esineeksi. Huudot hirmutöistä eivät ole vielä todistuksia, ja mikäli itse olen tutkinut tapahtumia Suomessa kansalaissodan jälkeen sekä mitä Denikin, Petlura ja puolalaiset eteläisellä ja läntisellä rintamalla ovat tehneet, ei "valkoisissa" ole vallinnut varaa. Kumpikin puoli oi syypää veritekoihin.

Bolshevikkien tietotoimisto niin kotimainen kuin ulkomainenkin on hyvin järjestetty. Tämä on vihamielinen mielipiteiden vapaalle ilmaisulle. Kuitenkin olen kuullut julkisuudessa lausuttavan mielipiteitä, jotka bolshevismin näkökannalta monta kertaa olivat sellaisia, että ihmettelin ,mitä niistä saattaisi seurata. Heidän agenttiensa toiminnasta mainitsen ainoastaan pari esimerkkiä. Ollessani kerran matkalla annettiin minulle luettavakseni sanomalehdet "Manchester Guardian" ja "Times". Jos olisin ollut Tallinnassa, olisin Viron ulkomaan postin tuomina saanut nämä samat numerot vasta kuusi päivää myöhemmin! Moskovassa vakuuttamalla vakuutettiin minulle, että eräästä 2,000 kilometrin päässä olevasta puolueettomasta maasta saa vastauksen kirjeeseen kuudessa viikossa.

Bolshevikit harjoittavat agitatsionia sellaisella menestyksellä ettei kukaan koskaan ennen heitä ole tehnyt. Kuitenkin ovat huhut heidän virallisesta muka kautta koko maailman tapahtuvasta agitatsionistaan otettavat vastaan varovasti. Tapaukset, joihin viitataan, ovat usein sellaisia, joita yksityiset tekevät omalla vastuullaan. Heidän agitatsioninsa suurin tulos oli heidän oma valtaan pääsynsä sekä pysymisensä siinä edelleen, kuten sekä Lenin että Thitsherin minulle vakuuttivat.

Yritys muodostaa kommunistinen yhteiskunta epäonnistunut.

Jokaisen pätevän havaintojen tekijän täytyy myöntää, että maailmaan on ilmaantunut uusi henki, joka on sekä suurena uhkana, että samalla lupaa paljon. Maailmansota kasvatti sitä tai ellei suorastaan kasvattanut, niin ainakin saattoi sen yhteyteen kokeen kanssa, mikä sitä henkeä ei pystynyt sitomaan. Kuinka tämä on, käy selville siitä yleisestä mitä erilaisimmissa maissa ilmenevästä katsantokannasta, ettei maailma sodan päätyttyä enää voi palata takaisin samallaisiin oloihin, kuin missä se oli ennen sotaa. Tätä mielialaa minä nimitän uudeksi hengeksi. Venäjällä se pukeutui bolshevistisen vallankumouksen muotoon. Sikäläistä kommunismia pidän pelkkänä kokeiluna, joskin sangen huomattavana sellaisena. Bolshevikki-johtajat ryhtyivät ainoassa maassa, jossa se oli mahdollista, rakentamaan kommunistista yhteiskuntaa. Mutta tulokset, mikäli minä olen ne nähnyt, ovat osoittaneet, että nuo kokeen tekijät eivät onnistuneet. Kommunismia sikäläinen järjestelmä ei ole. Valtio työnantajana, hyödykkeiden jakajana, ruokavarojen hankkijana, kaikki tuo on epätäydellistä ollakseen kommunismia. Valtion ja yksityisten toiminta näissä suhteissa kulkee rinnakkain. Useilla elämän aloilla vallitsevat olosuhteet, joita vastaan bolshevikit törmäävät, ovat osottautuneet heitä voimakkaimmiksi ja pakottaneet heidät myönnytyksiin ja sovitteluihin, jotka näyttävät poikkeamisilta alkuperäisestä marxilaisista aatteista.

Olosuhteet ovat siis osoittautuneet liian voimakkaiksi, jotta bolshevikkivaltio voisi kehittyä todella kommunistiseksi valtioksi. Jatkuvat sovittelut ja myönnytykset, joita edelleen tullaan tekemään Venäjän sisäisen kehityksen kulussa, ovat vain vajavaisena viittauksena niihin suuriin muutoksiin, jotka jo välttämättä olisivat seuranneet, jos Neuvosto-Venäjän rajat eivät olisi olleet suljetut. Kauppasuhteiden alkaminen länsimaiden kanssa olisi ehdottomasti pakottanut bolshevikit tekemään sopimuksia muiden kansojen kanssa ja poikkeamaan monesta keskeisestä opinkappaleestaan. Tämän käsityskannan esitti minulle eräs entinen suuri liikemies joka oli kuulunut erääseen bolshevikkien ulkomaiseen lähetystöön. Hänen varma vakaumuksensa oli, että rajojen suljettuina pysyminen kaikkein tehokkaammin ehkäisi nykyisen bolshevistisen hallitusmuodon asteettaista vaihtumista toiseen Venäjän kansan enemmistölle sopivampaan hallitusjärjestelmään.

Tämä johtaa toiseen näkökohtaan Venäjän olosuhteet ovat sellaiset, että näyttää suurimmassa määrin epäiltävältä, että joku länsimaissa käytännössä oleva hallitusmuoto ulkoapäin Venäjälle pakotettuna voisi täyttää tilanteen vaatimuksia. Venäjä on maa, joka parhaiten itse voi valtiollisesti itsensä uudistaa ja luoda itselleen tarpeitaan ja kehitysehtojaan vastaavan hallitusmuodon. Älköönkä käsitettäkö, että tällä tahdon ajaa bolshevismin asiaa, mutta minun täytyy vieläkin huomauttaa, että maaliskuun vallankumouksen jälkeen 1917 bolshevikihallitus on elänyt kauemmin kuin mikään muu venäläinen "hallitus", että se on eniten saanut aikaan ja osottanut parhaiten pystyvänsä hallitsemaan.

Sietää mainita, että vaikkapa neuvostohallitus kukistettaisiinkin, ei bolshevistinen katsantotapa silti häviäisi. Jonkun toisen näennäisesti kansanvaltaisemman hallituksen pystyttäminen olisi itse asiassa vain vanhan hallituskoneiston väärinkäytöjen uudelleen eloon herättämistä. Tämä olisi suureksi osaksi vaaraksi ei ainoastaan Venäjän vallankumouksellisille, vaan myöskin reunakansoille ja se vain kasvattaisi bolshevis-

Mitä kommunistit haluaisivat tehdä

Kirj. N. Bucharin.

Venäjän teollisuudet työväen hallittavana.

Samaten kun maa-asioissa tärkein osa maan hallinnossa vähitellen siirtyy paikkakunnillaan talonpoikaisköyhälistölle — kaikenmoisille talonpoikaisneuvostoille alaosastoineen, aivan samoin myöskin teollisuuden hallinta tulee siirtymään ja siirtyy (meidän puolueemme sitä juuri vaatiikin) työväen järjestöille ja työläis- ja talonpoikaisvallan elimille.

Ennen lokakuun vallankumousta ja ensiaikoina sen jälkeen työväenluokka ja meidän puolueemme esittivät työväen kontrollin vaatimuksen, toisin sanoen vaadittiin työväen valvontaa etteivät kapitalistit salaisi tehtaissaan polttoaine- ja raaka-ainevarastoja, eivät keinottelisi ja huijaisi, eivät turmelisi tuotantoa eivätkä erottelisi työläisiä miten sattuu ja mielensä mukaan. Tuotantoon, tuotteiden ja raaka-aineiden myyntiin ja ostoon, niiden säilyttämiseen ja liikkeiden rahavaroihin nähden asetettiin työväen valvonta. Kuitenkin yksinkertainen valvonta osottautui riittämättömäksi. Varsinkin osottautui riittämättömäksi tällainen valvonta tuotannon kansallistuttamisen jälkeen, jolloin herrojen kapitalistien kaikki oikeudet hävitettiin ja jolloin liikkeet taikka kokonaiset teollisuusalat siirtyvät työväenluokan ja talonpoikaisköyhälistön valtiolle. Tällöin on selvää, että pelkällä valvonnalla ei päästä pitkällekään, vaan on välttämätöntä ei ainoastaan työväen kontrolli mutta työväen hallinta teollisuudessa: työväen järjestöt, tehdaskomiteat, ammattiliitot, työväen edustajaneuvostojen taloudelliset osastot, työläis- ja talonpoikaisvallan elimet (kaikennäköiset erikoiskomiteat, kansantalouden neuvostot j. n. e.) kas siinä ne järjestöt, joitten tulee ei ainoastaan valvoa, mutta myöskin hallita, johtaa. Tässä on huomautettava seuraavasta.

Eräitten tietämättömien työväen kerrosten keskuudessa vallitsee sellainen käsitys asioista, että me muka otamme meidän tehtaamme käsiimme ja siinä kaikki. Ennen tehdas oli, sanokaamme tehtailija Sidorovin omaisuutta, nyt se on tämän tehtaan työläisten omaisutta. Tällainen käsitys on tietenkin vaara. Se muistuttaa hyvin suuresti jakamista. Jos itse asiassa muodostuisi sellainen tila, että kukin tehdas kuuluisi vain sen tehtaan työläisille, silloin syntyisi näitten tehtaitten kesken kilpailu; yksi kangastehdas pyrkisi voittamaan enemmän kuin toinen, ne rupeisivat vallottamaan toisiltaan ostajia; tämän ohella toisten tehtaitten työläiset sortuisivat, toisten — rikastuisivat, houkuttelisivat sortuneitten työläisiä itselleen, — sanalla sanoen vanha juttu: kuten jaonkin aikana kapitalismi syntyisi uudelleen hyvin nopeasti.

Kuinka on taisteltava tätä vastaan? Nähtävästi on muodostettava sellainen järjestys liikkeitten työläishallinnossa, joka totuttaisi työläiset sellaiseen käsitykseen, että kukin tehdas on ei sen tehtaan työläisten vaan koko työkansan omaisuutta. Tämä saavutetaan seuraavasti: Kullakin tehtaalla saa olla työväenhallinto, mutta se on muodostettava siten, että hallinnon enemmistö ei olisi tämän tehtaan työläisiä, vaan olisi saman teollisuuden alan työläisiä, jotka lähettää ammattiliitto, työväen edustajain neuvosto taikka alueen kansantalouden neuvosto. Jos hallinto muodostetaan työläisistä ja henkilökunnasta (työläisille täytyy taata enemmistö, sillä he ovat kommunismin varmimmat kannattajat), ja sen työläisenemmistö ei ole siitä tehtaasta, niin tehdasta johdetaan siten kuin koko työväenluokan edut kokonaisuudessaan sitä vaatii.

Jokaiselle työläiselle on selvää, etteivät tehtaat voi tulla toimeeen ilman kirjanpitäjiä, insinöörejä, teknikoita y. m. Sen vuoksi kussakin suuressa tehtaastaassa on oma työväen hallinto. Tehtaitahan on paljon, on olemassa monenlaisia tuotannon aloja; kaikki ne ovat sidottu toisiinsa, riippuvat toisistaan; jos kivihiilikaivokset tuottavat vähän hiiliä, pysähtyy tehtaat ja rautatiet; ellei ole naftaa, — laivat eivät pääse kulkemaan, ellei ole puuvillaa — ei ole työtä kutomatehtaille. Tässä on siis luotava sellainen järjestö, joka käsittäisi koko tuotannon, omaisi yleisen suunnitelman ja olisi yhteydessä kaikkien eri tehtaitten työväen hallintojen kanssa, pitäisi kaikista varastoista ja tarpeista tarkan kirjanpidon, eikä vain yhden kaupungin ja yhtä tehdasta varten, vaaan koko maata varten. Tällaisen yhteisen suunnitelman välttämättömyys on varsin ilmeinen rautateillä. Lapsikin käsittää nyt, että rautateitten rappeutumisesta johtuu tavattomia vaikeuksia; Siperiassa on esimerkiksi liikaa viljaa, mutta Pietarissa on miltei nälänhätä. Minkä vuoksi? Sen vuoksi että saatavissa oleva vilja ei ole Pietarin asukkaitten lähettyvillä — sitä ei saada kuljetettua niin kuin pitäisi. Säännöllisen liikenteen aikaansaamiseksi on välttämätöntä, että kaikki olisi laskettu ja määritelty. Mutta tämä on mahdollista ainoastaan yhteisen suunnitelman vallitessa. Kuvitelkaamme mielessämme, että yhdellä ratakilometrillä hallitaan yhdellä tavalla, toisella — toisella tavalla ja kolmannella — kolmannella tavalla, huomioonottamatta toisia. Syntyisi hirvittävä sekamelska. Tämä sekamelska voidaan välttää ainoastaan luomalla keskitetty, yhteinen hallinto. Tämän vuoksi tulevat välttämättömiksi sellaiset työväen elimet, sellaiset työjärjestöt, jotka yhdistävät kokonaisia tuotantoaloja, jotka liittävät yhteen toistensa kanssa nämä tuotannon alat, jotka lopuksi sitovat yhdeksi kokonaisuudeksi maan eri alueiden: Siperian, Uralian, pohjoisten läänien, maan keskiosan y. m. työskentelyn. Tällaiset elimet muodostavat: piirien ja alueiden kansantalouden neuvostot, sen jälkeen kokonaisia tuotannon aloja eli liikealoja yhdistävät erikoiskomiteat (kuten tekstiilikeskus, sokerikeskus j. n. e.) ja huippuna keskuselimenä, — Korkein Kansantalouden Neuvosto. Kaikki nämä järjestöt ovat yhteydessä työväen neuvostojen kanssa ja työskentelevät yhdessä neuvostovallan kanssa. Kokoonpanoltaan ne ovat pääasiallisesti työväen järjestöjen edustajista muodostettu ja nojaavat ammattiliittoihin, tehdaskomiteoihin, palvelushenkilökunnan liittoihin j. n. e.

Siten vähitellen muodostuu ylhäältä alas saakka työväenhallinto teollisuudessa. Suorituspaikalla ovat tehdaskomiteat ja työväen hallinnot, hieman korkeammalla — piiri ja aluekomiteat ja kansantalouden neuvostot sekä järjestön huippuna Korkein Kansantalouden Neuvosto. Työväenluokan tehtävä nyt on siis laajentaa ja kaikin tavoin lujittaa työväen hallintaa teollisuudessa, kasvattamalla mitä laajimpia joukkoja sitä varten. Proletariaatin huolenpidon, ottaessaan tuotannon omiin käsiinsä ei yksityisten henkilöiden taikka ryhmien omaisuudeksi vaan koko työväenluokan omaisuudeksi, tulee tukea työväen keskus- ja aluejärjestöjä tuhansien paikallisten järjestöjen, eri tehtaitten ja paikkakuntien työväen hallintojen avulla. Elleivät hallinnon korkeimmat elimet tule nojaamaan paikallisiin, silloin ne roikkuvat ilmassa, muuttuvat vaan virkamiesmäisiksi taikka kuten sanotaan byrokraattisiksi laitoksiksi, joista katoaa elävä vallankumouksellinen henki. Päinvastoin, ne kykenevät suoriutumaan kauhistuttavasta rappiotilasta, josta niitä tukee kaikilta puolin työväenluokan paikalliset vallankumoukselliset elävät voimat ja jos jokainen työväen keskusjärjestöjen määräys saa osakseen vastakaikua ja jos paikalliset työväen järjestöt ja työläisjoukot saattavat niitä voimaan paikkakunnillaan ei pakosta vaan vakaumuksesta. Mitä enemmän joukot tulevat käsittelemään kaikki asiat, mitä innokkaammin ja osaa ottavammin ne suhtautuvat hallintojensa vaaleihin, työskentelyyn tehtaissa, karkoittaakseen armotta kaiken epäjärjestyksen ja keljuilemisen, sitä pikemmin työväenluokka valtaa todellisuudessa eikä ainoastaan sanoissa kaiken teollisen tuotannon ja toteutuu ei ainoastaan poliitillinen, mutta myöskin työväenluokan taluodellinen diktatuuri, toisin sanoen työväen luokka muodostuu ei ainoastaan armeijan, oikeuslaitoksen, koulun ynnä muitten, mutta myöskin tuotannon hallinnon todelliseksi isännäksi. Ainoastaan silloin tulee juuriaan myöten murretuksi pääoman mahtavuus ja tapettua pääoman mahdollisuus nousta uudelleen istumaan työväenluokan harteille.

POSTIKORTTEJA TOVERIN TALOSTA

Kovin hiljakseen tulee tilauksia niille komeille postikorteille, jotka kuvaavat sitä taloa missä Toveri ja Toveritar painetaan. Me painostamme uudemman kerran korttien tilaamista ja toivomme että asiamiehet ottavat huomioonsa. Hinnat ovat: 5c kpl. ja 50c tusina. Kirjallisuuskomiteat ja asiamiehet saavat tavallisen asiamiespalkkion. Täältä lähetetään kortit sitä myöten kuin tilaukset saapuvat.

IHANNELIITTOJEN OPETTAJAT

opettaessane suomenkieltä pikkulapsille voitte löytää hyvän avun jos tilaatte tämänvuotisen LASTEN KEVÄÄN. Siinä on paljon sellaista lukemista jota lapset ymmärtävät ja miellyttää heitä. Nyt kesän aikana jolloin IHANNELIITOT ovat vilkkaimmassa toiminnassa ja on kysymys, että mistä saada miellyttävää ja opettavaista lukemista lapsille, niin tulee pula osaltaan sillä autettua, että luetatte myöskin LASTEN KEVÄÄN. Me olemme aivan varmat, että kaikkien S. S. O. Ihaneliitossa ei ole vielä läheskään tehty sitä mikä olisi voitu Lasten Kevöön levittämiseen nähden tehdä; siksi tämä toverillinen huomautus. Koska Vappu kolme kertaa suurempana painokseltaan meni kuin kuumille kiville heti ensimäisen mainitsemisen perästä, niin osotti se vaan sitä että asiamiehet, joille sen levitys kuuluu, olivat valppaana tehtävässään, kun taas Ihanneliittojen opettajat jättivät LASTEN KEVÄÄN ilmestymisestä kokonaan mainitsematta. Ihanneliittojen opettajille kuuluu järjestää lasten keskuuteen myöskin heidän kirjallisuutensa levitystoimi.

LASTEN KEVÄT TILATTAVA TOVERIN KONTTORISTA: BOX 99, ASTORIA, ORE.

Toverin vastaavan toimittajan paikka avoinna

Täten ilmoitetaan Toverin vastaavan toimi avoimeksi ja hakukelpoisten tovereiden haettavaksi. Toimeen olisi astuttava heti kutsun saatua. Hakemukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä ennen toukokuun 20 päivää osoitteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA
Box 99, Astoria, Ore.

Aputoimittajan paikka avoinna Toverissa

Aputoimittajan paikka ilmoitetaan avoimeksi Toverin toimituksessa. Vaatimuksena on täydellinen suomen- ja englanninkielen taito sekä sosialistipuolueen jäsenyys. Toimeen on astuttava heti kutsun saatua. Hakemukset palkkavaatimuksineen on lähetettävä ennen toukokuun 20 päivää osoitteella:

TOVERIN JOHTOKUNTA
Box 99, Astoria, Ore.